

relle Omraade og navnlig i Skolen, maatte være af en saadan Beskaffenhed, at de virkelig kom Skolen til Nytte. Jeg fastholder, at jeg tror ikke, Tiden er inde til at rejse en Kamp om f. Eks. Skoletilsynet. Med hele den Udvikling, som foregaar for Tiden i de kirkelige Spørgsmaal, tror jeg, det vil være uklogt at rejse en skarp Kamp om Skoletilsynsspørgsmaalet. Det er godt, at man besværges Kirkekamp, men jeg vil gøre den højtærede Undervisningsminister opmærksom paa, at en Skolekamp kan blive endnu bitrere. Den Kamp, som er ført f. Eks. i Holland, til Dels ogsaa i Frankrig, om Skole-spørgsmaalet, har været en saadan, at jeg ikke tror, en Kirkekamp sætter dybere Skel i Befolkningen. Derfor tror jeg ikke, man bør rejse en saadan Kamp. Det var den Tanke, som gav mig Anledning til min Bemærkning ved første Behandling af Finanslovsforslaget om Skolespørgsmaal: hvis man vil komme Skolen til Hjælp, gør man det meget bedre ved at reformere den 2-klassede Skole, fordi Børnetallet i den er for stort. Det fastholder jeg; det er for meget, naar der er 74—75 Børn i en 2-klasset Skole paa Landet. Min Bemærkning var en ganske beskeden Bemærkning, som der ikke var Spor af rystende i. Den var baseret paa min Erfaring som Lærer i 2-klassede Skoler gennem mange Aar. Jeg haaber, at den højtærede Undervisningsminister vil være beroliget ved disse mine Udtalelser.

Der er med Hensyn til denne Sag selvfølgelig Uoverensstemmelser i Anskuelse, men der er ogsaa Sammenknytningspunkter, og jeg kan paa mit Partis Vegne erklære, at vi er villige til en saglig Forhandling i Udvalget om Spørgsmaalet; men selvfølgelig maa vi forlange, at der bliver taget Hensyn til de Betænkeligheder, vi har med Hensyn til Lovforslaget.

Valdemar Nielsen: Mit Partis ærede Ordfører, Hr. A. M. Hansen, er desværre forhindret i at være til Stede i dette Møde. Jeg vil straks gøre en Bemærkning til den højtærede Undervisningsminister. Den højtærede Minister begyndte med at sige til mig, at jeg i Aftes talte i Ekstase mod Realeksamen som Optagelsesbetingelse for Seminarierne. Ja, ethvert Menneske har jo sin Form, jeg har altsaa den Form, jeg benyttede, og jeg skal ikke komme ind paa at karak-

terisere den højtærede Ministers Taleform. (*Undervisningsministeren* [Nina Bang]: Det var ikke Ekstase, det var Emphase). Om Forladelse, saa er det noget andet; jeg opfattede det som Ekstase. Jeg vil imidlertid gerne spørge den højtærede Minister, hvorfor hun ikke svarede paa det Spørgsmaal, jeg stillede i Aftes. Gennem den Tale, jeg holdt, søgte jeg at bevise, at hvis man gennemførte dette Lovforslag, som det forelaa, vilde det føre til, at der maatte rejses Krav om en betydelig Forhøjelse af Lærerlønningerne. Jeg skal ikke igen komme ind paa min Argumentation, men kun spørge den højtærede Minister, om hun ikke mener det nødvendigt, hvis Lovforslaget bliver gennemført, saa samtidig at gennemføre en Forhøjelse af Lærerlønningerne. Det anser jeg for en absolut Nødvendighed, idet Uddannelsesstiden og Kostbarheden ved at faa Lærereksamen vil komme til at staa i omvendt Forhold til den Lønning, der bydes Lærerne for Øjeblikket.

Den højtærede Minister hævdede, at det var en absolut Nødvendighed at kræve Sprog ved Optagelsen, naar man vilde forlange, at Sprog skulde indføres som Undervisningsfag paa Seminarierne. Jeg kan ikke indse denne Nødvendighed. Fra mit Partis Side hævder vi, at vi vil ikke gøre Optagelsesbetingelserne strammere i Øjeblikket. Vi ønsker ikke, at de unge Mennesker, der kommer til Seminarierne, skal komme fra andre Befolkingslag, end de kommer fra i Øjeblikket, saaledes at de kun skal komme fra Byerne, især fra Stationsbyerne, hvad der vil blive en Nødvendighed, hvis man forlanger Realeksamen eller Kundskaber, der svarer dertil, som Optagelsesbetingelse. I Øjeblikket er det saaledes, at største Parten af dem, der søger Seminarierne, kommer fra Landbohjem, eller Gaardmandsbørn og Husmandsbørn, eller fra Lærerhjem, og vi anser det for heldigt, at dette fastholdes i den kommende Tid, hvorfor vi ikke vil være med til at stramme Betingelserne for Optagelsen. Derimod udtalte mit Partis Ordfører i Gaar, at Partiet som saadant har ingen Indvending at gøre imod, at Sprog indføres som Undervisningsfag paa Seminarierne. Jeg er ikke ganske enig i den Betragtning, men det er mit Partis Standpunkt. Men det er ikke en absolut Nødvendighed, at man skal have